

Forfatter: Birkeland, Michael

Titel: BREV TIL: Birkeland, Birgitte Marie FRA: Birkeland, Michael (1859-09-30)

Citation: Birkeland, Michael: "BREV TIL: Birkeland, Birgitte Marie FRA: Birkeland, Michael (1859-09-30)", i *Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)*, Steenske Forlag, s. 74.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002069799-000-shoot-L0020697990000024.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL HANS FORLOVEDE, MARIE BACHKE.
Christiania, d. 30te Septbr. 1859.

— — —

I Begyndelsen af Ugen holdtes der et stort Lag for Byens Journalister og Litterater i Logen. Laget bekostedes af Aftenbladets Redactører Meydell og Richter og var arrangeret til Ære for den ny-tilkomne Bjørnson. Man spiste i 4 Timer af de udsøgteste Retter, og Vinen flød i Strømme. s. 75 Min gode Ven Hansen, der var tilstede, antager, at Laget kostede 10 Spd. for hver Person, og der var omtrent et Snes. Dagen efter gik Gjæsterne omkring og spurgte hinanden i al Fortrolighed, hvordan de vare komne hjem, da de ikke kunde huske det Ringeste efter et vist Punkt. Laget skildres som særdeles interessant, ikke blot fordi det indesluttede de kvikkeste Folk blandt de Yngre her i Byen, men ogsaa fordi det indesluttede de største Modsætninger og tildels uforsonlige Fiendskaber. Paa Sammenstød skal det heller ikke have manglet. Især skal Bjørnson ved sin umaadelige Kryhed have tørnet an mod Flere. Den fromme Behrens, som ikke havde villet lade hans Nationalsang paa Melodien Ola Glomstulen (— om „hu' Norge“) synge ved Sangerfesten i Arendal, var udsat for hans Grovhed; han kaldte ham endog „den Knegt“ og beegnede ham i det Hele saaledes, at B. brast ud i en krampagtig Graad. Siden bad dog Bjørnson ham om Undskyldning, og de forsonedes. I det Hele skal Bjørnson have lagt sig til en besynderlig Evne til at sætte sig i et Bersærkerraseri; hans Veltalenhed skildres imidlertid som forførende. Mod Morgenbl.s Redactor Friele viser han sig derimod meget venskabelig, skjønt denne i sin Tid fik ham afskediget fra Morgbl.; formodentlig vil han vinde ham for sine Planer. Gjennem Aftenbladet og vel ogsaa gjennem Studentersamfundet tænker han sikkert at beherske Byen; det vil blive et mærkeligt Regimente. Jeg har hverken seet eller talt med ham; jeg kjender ham fra tidligere Dage, men han har vistnok ikke noget godt Øie til mig. Vi have flere Gange stødt sammen. I Samfundet har jeg engang kraftigen bidraget til at ødelægge hans Planer til Manifestationer for Ole Bull. En Strid om, hvor Søgne Præstegjelds Hovedkirke skal staae, betragter han vist som en Strid mellem os personlig, fordi han veed, jeg har havt med Sagen at gjøre i Dept., og selv er Part i Sagen, fordi hans Fader er Præst i Søgne og ikke vil have Kirken flyttet fra Præstegaarden, hvorved han vilde faae et Stykke Vei at reise. Bjørnson har sikkerlig ogsaa sat sammen en s. 76 Forestilling, hvori de med Kirkens Flytning Misfornøiede true med at melde sig ud af Statskirken. En ivrig Bjørnsonianer har engang sagt, at Ibsen, Hansen og jeg havde gjort os det til Opgave ikke at anerkjende Bjørnson.